

PRIJEMNI ŠTAMBIJL
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljenio: 11.06.2021., 08:41 h	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica,
034-07/20-01/68	376-08/IB
Uradžbeni broj:	Prilozi:
437-21-03	Vrijednost: 1

Broj: UsII-367/20-7

d2708681

UIME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Biserke Kalauz, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. kojeg zastupa opunomoćenik protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Pregrada, Josipa Karla Tuškana 2, Pregrada, koju zastupa opunomoćenik odvjetnik u radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 11. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje dopunskog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/02, urbroj: 376-05-3-20-29 od 10. rujna 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troška spora.
- III. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada Pregrade navedenim u potvrdi Krapinsko-zagorske županije, Grada Pregrade, Upravnog odjela za opće poslove i društvene djelatnosti, klasa: 940-01/20-01/45, urbroj: 2214/01-03-20-1 od 25. lipnja 2020., na kojim nekretninama tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (EKI) prema podacima navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: BP 339/2015 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI (točka I.).
2. U točki II. izreke rješenja određeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. ovog rješenja čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkim komunikacijskim vodova navedenih u Elaboratu. Točkom III. izreke utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidencijsi Zemljišno-knjizičnog odjela Pregrada ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Pregrada, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz

primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (Narodne novine, broj: 152/11., 151/14. i 97/15.) – dalje: Pravilnik. U točki IV. izreke rješenja utvrđuje se da Grad Pregrada (dalje: Grad) ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz točke I. ovog rješenja od 4. siječnja 2016., u točki V. izreke obvezuje se u roku od 8 dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu. U točki VI. izreke obvezuje se u roku od 10 dana od primitka rješenja platiti Gradu naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za 1.-5. godinu, dok se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. obvezuje se Grad Pregrada omogućiti i ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

3. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu zbog svih zakonom propisanih razloga. Smatra da tuženik nije imao osnovu za donošenje dopunskog rješenja jer je predmetni postupak vođen po zahtjevu zainteresirane osobe od 7. srpnja 2020. Naime, smatra da je po zahtjevu Grada od 4. siječnja 2016., postupak dovršen tuženikovim rješenjem od 1. ožujka 2019., pa nisu ispunjeni uvjeti iz članka 100. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine 47/09.) – dalje: ZUP, za donošenje dopunskog rješenja. Poziva se i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, 152/11., 151/14. i 95/17.) - dalje: Pravilnik. Također smatra da je tuženik postupio protivno odredbi članka 40. stavka 2. ZUP-a, da Grad nije podnio uredan zahtjev i da bi imao pravo na naknadu samo od dana kada je dokazao vlasničko-pravni status na spornim nekretninama. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje, te da odredi odgodu izvršenja osporenog rješenja do okončanja spora. Traži trošak spora.

4. Na temelju članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17.) - dalje: ZUS, tuženik i zainteresirana osoba pozvani su da dostave odgovor, odnosno očitovanje o tužbi.

5. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom navodi da je ispravno donio dopunsko rješenje i odredio dan od kojega se plaća naknada za pravo puta. To stoga što je Grad podnio 4. siječnja 2016. zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na svim nekretninama u vlasništvu Grada i općem dobru pod njegovim upravljanjem, a rješenjem od 1. ožujka 2019. nisu riješena sva pitanja u svezi s predmetnom stvari. Navodi da je Grad 7. srpnja 2020. dostavio dokaze o izvanknjžnom vlasništvu, a nije tada podnio novi zahtjev, kako navodi tužitelj. Stoga je i datum od kojeg teče pravo na naknadu za pravo puta utvrđen kao i u ranije donešenom djelomičnom rješenju. Ističe i da je ovaj sud u nizu odluka potvrđio njegovo stajalište da potvrde o vlasništvu nad nerazvrstanim cestama imaju deklatorni karakter te da dan izdavanja potvrde nije od utjecaja na dan priznavanja naknade. Protivi se odgodi izvršenja i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

6. Zainteresirana osoba – Grad, u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je podneskom od 7. srpnja 2020. tražio od tuženika rješavanje o pitanjima o kojima nije riješio djelomičnim rješenjem. Ističe da je Grad stekao pravo vlasništva nad nerazvrstanim cestama stupanjem na snagu Zakona o cestama (Narodne novine, 84/11.) te da se tužitelj u trenutku izjave od 9. siječnja 2017. koristi izgrađenom EKI na nekretninama Grada iz Elaborata već duže od tri godine, dakle prije pokretanja

upravnog postupka. Protivi se odgodi izvršenja i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije. Traži trošak spora.

7. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, /10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, ovaj sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Presudom ovoga suda poslovni broj: Usll-353/17-5 od 22. studenoga 2018., odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje (djelomičnog) rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-03/16-11/02, urbroj: 376-10-17-17 od 22. studenog 2017., kojim je tužitelj utvrđen kao infrastrukturni operator za EKI izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada. U toj presudi ocijenjeno je da je tuženik pravilno odredio da Grad ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta na nekretninama opisanim u izreci toga rješenja od 4. siječnja 2016. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva, ukoliko je nastupila nakon toga dana.

9. Ovdje osporenim dopunskim rješenjem utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta i na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada te je, također, Gradu priznato pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 4. siječnja 2016.

10. Pravilno je postupio tuženik kada je utvrdio da je tužitelj infrastrukturni operator za EKI izgrađenu na nekretninama koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada. Također, pravilno je utvrdio što čini količinu i vrstu EKI, te da Grad ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 4. siječnja 2016. nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I., ukoliko je nastupila nakon toga dana.

11. Odredbom članka 100. stavak 2. ZUP-a propisano je da, ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje). O odbijanju prijedloga stranke donosi se rješenje. Budući da tuženik po zahtjevu Grada nije riješio o infrastrukturnom operatoru za EKI izgrađenu na nekretninama koje se odnose na nerazvrstane ceste i naknadi za pravo puta na njima, a koje se na dan donošenja rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada, pravilno je osporenim dopunskim rješenjem odlučio i o zahtjevu u tom dijelu.

12. Iz spisa predmeta proizlazi da je tuženik 4. siječnja 2016. zaprimio zahtjev Grada za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na području Grada i određivanje naknade za pravo puta. Stoga je pravilno odlučeno da pravo na naknadu za pravo puta pripada Gradu od podnošenja zahtjeva, dok podnesak od 7. srpnja 2020. ne predstavlja novi zahtjev nego je njime dopunjena potrebna dokumentacija u odnosu na ranije podnesen zahtjev.

13. Prigovor u odnosu na primjenu odredbe članka 5. stavka 2. Pravilnika nije od utjecaja na rješenje stvari.

14. S obzirom na način rješavanja ove stvari nije bilo osnove za odlučivanje o prijedlogu za odgodni učinak tužbe.

15. Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci (točka I.).

16. Odluka o naknadi troškova spora (točka II.) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 1. i 4. ZUS-a te je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora jer nije uspio u predmetnom upravnom sporu. Zainteresiranoj osobi

također nije dosuđen trošak sastava odgovora tužbu jer se ne radi o opravdanom izdatku koji je bio od utjecaja na rješavanje spora.

17. Odluka o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama (točka III. izreke presude).

U Zagrebu, 11. svibnja 2021.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

